

Dziennik Urzędowy L 172

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

2 lipca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 624/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. dotyczące zmiany współczynników korygujących, stosowanych od dnia 1 lipca 2007 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich pełniących służbę w krajach trzecich, a także do niektórych urzędników pozostających na stanowiskach w dwóch nowych państwach członkowskich, w okresie maksymalnie dziewiętnastu miesięcy po przystąpieniu do UE 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 625/2008 z dnia 1 lipca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 7

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2008/69/WE z dnia 1 lipca 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej kłofentezyny, dikamby, difenokonazolu, diflubenzuronu, imazachinu, lenacylu, oksadiazonu, pikloramu i pyriproksyfenu jako substancji czynnych ⁽¹⁾ 9

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) ⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/495/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 7 maja 2008 r. dotycząca tymczasowego zakazu stosowania i sprzedaży w Austrii zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L. linii MON810) zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1718) ⁽¹⁾..... 25**

2008/496/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 1 lipca 2008 r. w sprawie mianowania członków Komitetu ds. Sierocych Produktów Leczniczych ⁽¹⁾ 28**

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 624/2008

z dnia 23 czerwca 2008 r.

dotyczące zmiany współczynników korygujących, stosowanych od dnia 1 lipca 2007 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich pełniących służbę w krajach trzecich, a także do niektórych urzędników pozostających na stanowiskach w dwóch nowych państwach członkowskich, w okresie maksymalnie dziewiętnastu miesięcy po przystąpieniu do UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

powodować korekty wynagrodzeń *in plus* lub *in minus* ze skutkiem wstecznym.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(3) W przypadku wzrostu wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących należy przewidzieć wyrównania.

uwzględniając regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 13 akapit pierwszy załącznika X do tego rozporządzenia,

(4) W przypadku obniżki wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących należy przewidzieć potrącenie nadpłaty za okres między dniem 1 lipca 2007 r. a datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

uwzględniając Akt przystąpienia z 2005 r., w szczególności jego art. 27 ust. 4,

(5) Należy również ustalić, że ewentualne potrącenie nadpłaty będzie mogło dotyczyć co najwyżej sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego wejście w życie niniejszego rozporządzenia oraz że jego skutki mogą być rozłożone na okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy, począwszy od tej daty, analogicznie do zasad przewidzianych dla współczynników korygujących stosowanych na terytorium Wspólnoty do wynagrodzeń i świadczeń emerytalnych dla urzędników i pozostałych pracowników Wspólnot Europejskich,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należy uwzględnić zmiany kosztów utrzymania w krajach spoza Wspólnoty i odpowiednio ustalić współczynniki korygujące, stosowane od dnia 1 lipca 2007 r. do wynagrodzeń wypłacanych w walucie kraju zatrudnienia urzędnikom, pracownikom zatrudnionym na czas określony i pracownikom kontraktowym Wspólnot Europejskich pełniącym służbę w krajach trzecich.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(2) Współczynniki korygujące zastosowane do wypłat na podstawie rozporządzenia (WE) nr 453/2007 ⁽²⁾ mogą

Z mocą od dnia 1 lipca 2007 r. obowiązującymi współczynnikami korygującymi, stosowanymi do wypłacanych w walucie kraju zatrudnienia wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony oraz pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich pełniących służbę w krajach trzecich, są współczynniki wskazane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 420/2008 (Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 22.

Kursy walutowe wykorzystywane do naliczenia tych wynagrodzeń są ustalane zgodnie z przepisami wykonawczymi do rozporządzenia finansowego i odpowiadają dacie określonej w akapicie pierwszym.

Artykuł 2

1. W przypadku wzrostu wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących określonych w załączniku instytucje dokonują wypłaty wyrównań.
2. W przypadku obniżki wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących określonych w załączniku instytucje dokonują korekty wynagrodzeń *in*

minus za okres między dniem 1 lipca 2007 r. a datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Korekty, które skutkują koniecznością potrącenia nadpłaty, dotyczą co najwyżej sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego wejście w życie niniejszego rozporządzenia. Potrącenie nadpłat rozkłada się na okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy, począwszy od wyżej wskazanego terminu.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady
I. JARC
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące – lipiec 2007 (*)
Afganistan (**)	0
Albania	80,2
Algieria	88,7
Angola	130
Arabia Saudyjska	84,6
Argentyna	57,1
Armenia	123,5
Australia	112,2
Azerbejdżan (**)	0
Bangladesz	48,2
Barbados	129,7
Benin	91,9
Białoruś (**)	0
Boliwia	48
Bośnia i Hercegowina (Banja Luka)	0
Bośnia i Hercegowina (Sarajewo)	78,7
Botswana	56,4
Brazylia	93,2
Bułgaria	81,7
Burkina Faso	90,7
Burundi (**)	0
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	71,7
Chile	71,5
Chiny	77,4
Chorwacja	106,8
Czad	129,4
Czarnogóra	69,7
Demokratyczna Republika Kongo (Kinsza)	129,5
Dżibuti	94,3
Egipt	49,6
Ekwador	64,8
Erytrea	51,3
Etiopia	88,3
Fidżi	73,5
Filipiny	64,4

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące – lipiec 2007 (*)
Gabon	123
Gambia	60,5
Ghana	69,7
Gruzja	96,6
Gujana	62,1
Gwatemala	78,6
Gwinea	73,3
Gwinea Bissau	100,7
Haiti	118,8
Honduras	69,7
Hongkong	94,8
Indie	52,9
Indonezja (Banda Aceh)	53,9
Indonezja (Dżakarta)	81,1
Irak	0
Izrael	109,5
Jamajka	90,5
Japonia (Naka)	101
Japonia (Tokio)	106,5
Jemen	77,3
Jordania	77,7
Kambodża	69,8
Kamerun	101,9
Kanada	93
Kazachstan (Ałmaty)	125,4
Kazachstan (Astana)	71,6
Kenia	81,9
Kirgistan	88,3
Kolumbia	82,1
Kongo (Brazzaville)	130,2
Korea Południowa	113,9
Kosowo	
Kostaryka	73,7
Kuba	86,1
Laos	74,2
Lesotho	62
Liban	86

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące – lipiec 2007 (*)
Liberia (**)	0
Madagaskar	86,6
Malawi	71,8
Malezja	74,4
Mali	85
Maroko	89,5
Mauretania	65,3
Mauritius	69,5
Meksyk	74,4
Mikronezja (**)	0
Mozambik	77,7
Namibia	72,5
Nepal	82,5
Niger	85
Nigeria	86,1
Nikaragua	57
Norwegia	132
Nowa Kaledonia	135,3
Nowa Zelandia	109,6
Pakistan	50,7
Panama	61
Papua-Nowa Gwinea	74,3
Paragwaj	82,2
Peru	77,5
Republika Dominikańska	69,3
Republika Mołdowy	59,6
Republika Południowej Afryki	60,2
Republika Środkowoafrykańska	119,1
Republika Zielonego Przylądka	80,9
Rosja	122,6
Rumunia	73,9
Rwanda	91,7
Salwador	76,1
Samoa (**)	0
Senegal	87,7
Serbia	66,1
Sierra Leone	75,4

Miejsce zatrudnienia	Współczynniki korygujące – lipiec 2007 (*)
Singapur	102,5
Somalia (**)	0
Sri Lanka	53,2
Stany Zjednoczone (Nowy Jork)	102,8
Stany Zjednoczone (Waszyngton)	97,8
Suazi	57
Sudan	56,2
Sudan Południowy	0
Surinam	49,4
Syria	69,4
Szwajcaria (Berno)	109,7
Szwajcaria (Genewa)	109,8
Tadżykistan	66,9
Tajlandia	67,7
Tajwan	83,7
Tanzania	61,9
Timor Wschodni	66,5
Togo	89,4
Tonga (**)	0
Trynidad i Tobago	68,3
Tunezja	71,5
Turcja	83,8
Uganda	77,1
Ukraina	108,2
Urugwaj	69,8
Uzbekistan (**)	0
Vanuatu	122,6
Wenezuela	65,2
Wietnam	51,5
Wybrzeże Kości Słoniowej	100,2
Wyspy Salomona	94,8
Zachodni Brzeg Jordanu – Strefa Gazy	92,1
Zambia	64,8
Zimbabwe (**)	0

(*) Bruksela = 100 %.

(**) Brak danych.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 625/2008**z dnia 1 lipca 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji

handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 1 lipca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	39,1
	MK	32,3
	TR	76,3
	ZZ	49,2
0707 00 05	JO	156,8
	MK	11,6
	TR	47,5
	ZZ	72,0
0709 90 70	TR	99,1
	ZZ	99,1
0805 50 10	AR	94,2
	IL	116,0
	US	72,2
	ZA	107,5
	ZZ	97,5
0808 10 80	AR	80,8
	BR	91,3
	CL	94,5
	CN	89,1
	NZ	117,1
	US	105,8
	UY	88,5
	ZA	90,9
	ZZ	94,8
0809 10 00	TR	192,2
	ZZ	192,2
0809 20 95	TR	343,5
	US	354,9
	ZZ	349,2
0809 30	CL	244,7
	ZZ	244,7
0809 40 05	IL	162,8
	ZZ	162,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2008/69/WE

z dnia 1 lipca 2008 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej kłofentezyny, dikamby, difenokonazolu, diflubenzuronu, imazachinu, lenacylu, oksadiazonu, pikloramu i pyriproksyfenu jako substancji czynnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 1490/2002⁽³⁾ ustanawiają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które zostaną poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje substancje czynne wymienione w załączniku do niniejszej dyrektywy.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1095/2007 dodano do rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 nowy art. 11b w celu umożliwienia włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych, co do których istnieją wyraźne dowody, że można oczekiwać, iż nie mają one szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla wód gruntowych ani żadnego niedopuszczalnego wpływu na środowisko naturalne, bez uprzedniego zwracania się o szczegółową opinię naukową do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA).
- (3) Wpływ substancji czynnych wymienionych w załączniku do niniejszej dyrektywy na zdrowie ludzi i zwierząt, na

wody gruntowe i na środowisko naturalne został poddany przez Komisję analizie zgodnie z art. 11a rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiających. W wyniku analizy ustalono, że wspomniane substancje czynne spełniają wymogi określone w art. 11b rozporządzenia (WE) nr 1490/2002.

- (4) Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 Komisja przedłożyła projekty sprawozdań z przeglądu dotyczącego substancji czynnych wymienionych w załączniku do niniejszej dyrektywy do analizy Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt. Sprawozdania te zostały poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane dnia 14 marca 2008 r. w formie sprawozdań Komisji z przeglądu. Zgodnie z art. 12a rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 Komisja powinna zwrócić się do EFSA o wydanie opinii na temat projektów sprawozdań z przeglądu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r.
- (5) Na podstawie różnych przeprowadzonych badań okazało się, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające substancje czynne wymienione w załączniku do niniejszej dyrektywy zasadniczo spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć substancje czynne wymienione w załączniku do niniejszej dyrektywy do załącznika I do wymienionej dyrektywy w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje czynne zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.
- (6) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin na włączenie substancji czynnej do załącznika I w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów, wynikających z tego faktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/45/WE (Dz.U. L 94 z 5.4.2008, s. 21).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, s. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1095/2007 (Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19).

- (7) Bez uszczerbku dla określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających substancje czynne wymienione w załączniku w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności w jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub wycofać istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania tego środka, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.
- (8) Doświadczenie zdobyte przy okazji wcześniejszych przypadków włączenia substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽¹⁾, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze

⁽¹⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 416/2008 (Dz.U. L 125 z 9.5.2008, s. 25).

i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w razie potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających substancje czynne wymienione w załączniku jako substancje czynne w terminie do dnia 30 czerwca 2009 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy dotyczące substancji czynnych wymienionych w załączniku, z wyjątkiem warunków określonych w części B zapisu odnoszącej się do tych substancji czynnych, oraz czy posiadacze zezwoleń zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiadają dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takich dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego jedną z substancji czynnych wymienionych w załączniku jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z substancji czynnych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do tej dyrektywy i z uwzględnieniem części B zapisu w załączniku I do tej dyrektywy dotyczącej substancji czynnych wymienionych w załączniku. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego jedną z substancji czynnych wymienionych w załączniku jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r.; lub

- b) w przypadku środka zawierającego jedną z substancji czynnych wymienionych w załączniku jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 31 grudnia 2013 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
177	Klofentezyna Nr CAS 74115-24-5 Nr CIPAC 418	3,6-bis(2-chlorofenyl)-1,2,4,5-tetrazyna	≥ 980 g/kg (sucha masa)	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	CZEŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako akarycyd. CZEŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego klofentezyny, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
178	Dikamba Nr CAS 1918-00-9 Nr CIPAC 85	kwas 3,6-dichloro-2-metoksybenzoesowy	≥ 850 g/kg	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	CZEŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako herbicyd. CZEŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego dikambu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
179	Difenokonazol Nr CAS 119446-68-3 Nr CIPAC 687	eter 4-chlorofenyl 3-chloro-4-[(2RS,4RS;2RS,4SR)-4-metylo-2-(1H-1,2,4-triazol-1-ylometylo)-1,3-dioxolan-2-yl]fenylowy	≥ 940 g/kg	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	CZEŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako fungicyd. CZEŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego difenokonazolu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — ochronę organizmów wodnych. Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko.

Nr	Nazwa zwozycajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
180	Diflubenzuron Nr CAS 35367-38-5 Nr CIPAC 339	1-(4-chlorofenyl)-3-(2,6-difluorobenzoylo) moczNIK	≥ 950 g/kg zanieczyszczenia: maksymalnie 0,03 g/kg chloroaniliny	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka owadobójczego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego diflubenzuronu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.</p> <p>W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę organizmów wodnych, — ochronę organizmów lądowych, — ochronę stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania, w tym również pszczoł. <p>Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko.</p>
181	Imazachin Nr CAS 81335-37-7 Nr CIPAC 699	kwAs 2-[(RS)-4-izopropyl-4-metylo-5-okso-2-imidazol-2-yl]chinolino-3-karboksylowy	≥ 960 g/kg (mieszanina racemiczna)	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego imazachinu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.</p>
182	Lenacyl Nr CAS 2164-08-1 Nr CIPAC 163	3-cykloheksyl-1,5,6,7-tetrahydrocyclopentapirymidyno-2,4(3H)-dion	≥ 975 g/kg	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako herbicyd.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego lenacylu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.</p>

Nr	Nazwa zwozajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
183	Oksadiazon Nr CAS 19666-30-9 Nr CIPAC 213	5- <i>tert</i> -butyl- <i>o</i> -3-(2,4-dichloro-5-izopropoksyfenyl)-1,3,4-oksadiazolo-2(3H)-on	≥ 940 g/kg	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	CZEŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako herbicyd. CZEŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego oksadiazonu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
184	Pikloram Nr CAS 1918-02-1 Nr CIPAC 174	kwasy 4-amino-3,5,6-trichloropirydyno-2- <i>karboksylowy</i>	≥ 920 g/kg	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	CZEŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako herbicyd. CZEŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego pikloramu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
185	Pyriproksyfen Nr CAS 95737-68-1 Nr CIPAC 715	eter 4-fenoksyfenyl (RS)-2-(2-pirydyloksy)propylu	≥ 970 g/kg	1 stycznia 2009 r.	31 grudnia 2018 r.	CZEŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka owadobójczego. CZEŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego pyriproksyfenu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — ochronę stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania, w tym również pszczoł. Wanunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględniać środki ograniczające ryzyko.

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 626/2008/WE

z dnia 30 czerwca 2008 r.

w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Jak stwierdziła Rada w swoich konkluzjach z dnia 3 grudnia 2004 r., skuteczne i spójne wykorzystanie widma radiowego ma podstawowe znaczenie dla rozwoju usług komunikacji elektronicznej i przyczynia się do stymulowania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia; dostęp do widma musi zostać ułatwiony w celu poprawy wydajności, wspierania innowacji, a także zapewnienia większej elastyczności dla użytkowników i większego wyboru dla konsumentów, przy jednoczesnym uwzględnieniu celów leżących w interesie ogólnym.

(2) Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 14 lutego 2007 r., zatytułowanej „W kierunku europejskiej polityki

w zakresie widma radiowego” ⁽³⁾, podkreślił znaczenie łączności dla regionów wiejskich i mniej rozwiniętych, w których przypadku rozpowszechnianie łączności szerokopasmowej, łączności ruchomej w niższej częstotliwości oraz nowych technologii bezprzewodowych mogłoby dostarczać efektywnych rozwiązań zapewniających powszechny zasięg w 27 państwach członkowskich w celu trwałego rozwoju wszystkich obszarów. Parlament Europejski zauważył także, że różnice w systemach państw członkowskich w zakresie przydzielania i wykorzystywania widma są znaczne oraz że stanowią one poważne przeszkody w realizacji dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego.

(3) Komisja w komunikacie z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie europejskiej polityki kosmicznej określiła także cel ułatwienia wprowadzania innowacyjnych usług łączności satelitarnej, w szczególności poprzez agregowanie popytu na obszarach oddalonych i wiejskich, podkreślając jednocześnie potrzebę ogólnoeuropejskiego licencjonowania usług satelitarnych i widma.

(4) Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽⁴⁾ ma na celu wspieranie wydajnego wykorzystywania oraz zapewnienie skutecznego zarządzania częstotliwościami radiowymi i zasobami numerycznymi, usuwanie pozostałych barier w dostarczaniu właściwych sieci i usług, zapewnienie niedyskryminacji i wspieranie ustanawiania i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności ogólnoeuropejskich usług.

(5) Wprowadzenie nowych systemów dostarczających satelitarnych usług komunikacji ruchomej (MSS) może przyczynić się do rozwoju rynku wewnętrznego i wzmocnienia konkurencji poprzez zwiększenie dostępności ogólnoeuropejskich usług oraz możliwości bezpośredniego podłączenia użytkownika końcowego, a także stanowić zachętę do efektywnego inwestowania. MSS stanowią nowatorską, alternatywną platformę techniczną dla różnorodnych ogólnoeuropejskich usług telekomunikacyjnych, nadawczych i multimedialnych, niezależnych od lokalizacji użytkowników końcowych, takich jak

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 16.2.2008, s. 50.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 czerwca 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 364.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 717/2007 (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 32).

szybki dostęp do Internetu/intranetu, przenośne usługi multimedialne, ochrona publiczna oraz pomoc w przypadku klęsk żywiołowych. MSS mogą w szczególności polepszyć dostępność zasięgu na obszarach wiejskich Wspólnoty, dzięki czemu zlikwidowane zostaną spowodowane czynnikiem geograficznym różnice w dostępie do usług cyfrowych, wzmocniona zostanie różnorodność kulturowa i pluralizm mediów, a jednocześnie przyczyni się to do zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu łączności i technologii, zgodnie z celami odnowionej strategii lizbońskiej. Dyrektywa 89/552/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾ powinna być stosowana odpowiednio do medialnych usług audiowizualnych transmitowanych za pomocą systemów MSS.

- (6) Łączność satelitarna z natury rzeczy przekracza granice państw i jako taka powinna podlegać raczej regulacjom międzynarodowym lub regionalnym w uzupełnieniu regulacji krajowych. Ogólnoeuropejskie usługi satelitarne są ważnym elementem rynku wewnętrznego i mogą stanowić istotny wkład w realizację celów Unii Europejskiej, takich jak rozszerzenie zasięgu geograficznego łączności szerokopasmowej zgodnie z inicjatywą i2010 ⁽²⁾. W kolejnych latach pojawią się nowe zastosowania systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.
- (7) Decyzja Komisji 2007/98/WE z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zharmonizowanego wykorzystania widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz celem wdrożenia systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej ⁽³⁾ stanowi, że państwa członkowskie udostępniają te pasma częstotliwości dla systemów dostarczających MSS we Wspólnocie od dnia 1 lipca 2007 r.
- (8) Techniczne zarządzanie widmem radiowym, zorganizowane decyzją nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽⁴⁾ oraz w szczególności decyzją 2007/98/WE, nie obejmuje procedur przydzielenia widma i przyznawania praw do korzystania z częstotliwości radiowych.
- (9) Z wyjątkiem art. 8 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽⁵⁾ operatorzy

systemów satelitarnej komunikacji ruchomej są wybierani i otrzymują zezwolenia na poziomie krajowym na podstawie istniejących wspólnotowych ram regulacyjnych dotyczących łączności elektronicznej.

- (10) Regulacje Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) ustanawiają procedury w zakresie koordynacji satelitarnych częstotliwości radiowych jako narzędzia zarządzania szkodliwymi zakłóceniami, ale nie obejmują selekcji ani udzielania zezwoleń.
- (11) W celu uniemożliwienia państwom członkowskim podejmowania decyzji, które mogłyby prowadzić do podziału rynku wewnętrznego i byłyby sprzeczne z celami wskazanymi w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE, kryteria selekcji systemów satelitarnej komunikacji ruchomej powinny wyjątkowo być zharmonizowane tak, aby wynikiem procesu selekcji była dostępność MSS w całej Unii Europejskiej. Znaczne inwestycje, jakie należy ponieść z góry w celu rozwinięcia systemów satelitarnej komunikacji ruchomej, oraz związane z nimi wysokie ryzyko technologiczne i finansowe wymuszają ekonomię skali dla takich systemów w formie szerokiego ogólnoeuropejskiego zasięgu, tak aby mogły one być ekonomicznie opłacalne.
- (12) Ponadto pomyślnie uruchomienie MSS wymaga koordynacji działań regulacyjnych państw członkowskich. Różnice między krajowymi procedurami selekcji mogłyby nadal powodować podział rynku wewnętrznego, wynikający ze zróżnicowanego wdrożenia kryteriów selekcji, w tym wagi kryteriów lub różnych harmonogramów procedur selekcji. Powstałaby w ten sposób mozaika wnioskodawców wybranych w sprzeczności z ogólnoeuropejskim charakterem MSS. Wybór różnych operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej przez poszczególne państwa członkowskie mogłyby być przyczyną skomplikowanych szkodliwych zakłóceń lub oznaczać nawet, że wybrany operator nie mógłby świadczyć satelitarnej usługi ogólnoeuropejskiej, na przykład kiedy różne częstotliwości radiowe byłyby przydzielone danemu operatorowi w różnych państwach członkowskich. Dlatego harmonizacja kryteriów selekcji powinna być uzupełniona ustanowieniem wspólnego mechanizmu selekcji, który zapewniłby skoordynowane wyniki selekcji dla wszystkich państw członkowskich.
- (13) Z uwagi na fakt, że udzielenie zezwolenia wybranym operatorom systemów satelitarnych usług komunikacji ruchomej wymaga dołączenia warunków do takich zezwoleń oraz że w związku z tym należy uwzględnić szeroki zakres krajowych przepisów obowiązujących w dziedzinie łączności elektronicznej, kwestiami zezwoleń powinny zajmować się właściwe władze państw członkowskich. Jednakże w celu zapewnienia spójności podejścia do zezwoleń między poszczególnymi państwami członkowskimi przepisy w zakresie zsynchronizowanego przydziału widma i zharmonizowanych warunków udzielania zezwoleń powinny być ustanowione na poziomie Wspólnoty, bez uszczerbku dla szczegółowych warunków krajowych, zgodnych z prawem wspólnotowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, s. 23. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2007/65/WE (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27).

⁽²⁾ Komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r. zatytułowany „i2010 – Społeczeństwo informacyjne dla wzrostu i zatrudnienia”.

⁽³⁾ Dz.U. L 43 z 15.2.2007, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

- (14) MSS mogą na ogół obejmować swoim zasięgiem obszary geograficzne, których nie pokrywają w pełni inne usługi komunikacji elektronicznej, w szczególności obszary wiejskie. Skoordynowana selekcja i wydawanie zezwoleń na nowe systemy dostarczające MSS mogą zatem odgrywać ważną rolę w likwidowaniu przepaści cyfrowej poprzez poprawę dostępności, szybkości i jakości usług komunikacji elektronicznej na tych obszarach, przyczyniając się w ten sposób do spójności społecznej. Dlatego też proponowany obszar MSS (obszar usług), a także ramy czasowe wprowadzenia MSS we wszystkich państwach członkowskich to ważne elementy, które należy odpowiednio uwzględnić w czasie procedury selekcji.
- (15) Ze względu na stosunkowo długi okres czasu oraz skomplikowane działania w zakresie rozwoju technicznego wymagane do uruchomienia MSS częścią procedury selekcji powinna być ocena postępu technicznego i komercyjnego rozwoju systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.
- (16) Koordynacja satelitarnych częstotliwości radiowych ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego świadczenia MSS w państwach członkowskich, dlatego też powinna być uwzględniana przy ocenie wiarygodności wnioskodawców i wykonalności proponowanych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej w czasie procedury selekcji.
- (17) Porównawcza procedura selekcji powinna mieć na celu wprowadzenie bez zbędnej zwłoki systemów satelitarnej łączności ruchomej w paśmie częstotliwości 2 GHz, przy uwzględnieniu prawa wnioskodawców do udziału w niej na sprawiedliwych i niedyskryminacyjnych warunkach.
- (18) Uzupełniające elementy naziemne stanowią nieodłączną część systemu satelitarnej komunikacji ruchomej i zazwyczaj stosowane są do podnoszenia poziomu usług oferowanych za pośrednictwem satelity na obszarach, gdzie może nie być możliwe utrzymanie ciągłej widoczności satelity ze względu na przeszkody na horyzoncie w postaci budynków i ukształtowania terenu. Zgodnie z decyzją 2007/98/WE uzupełniające elementy naziemne korzystają z takich samych pasm częstotliwości, jak MSS (1 980 do 2 010 MHz i 2 170 do 2 200 MHz). Udzielanie zezwoleń dotyczących takich uzupełniających elementów naziemnych będzie zatem oparte głównie na warunkach związanych z okolicznościami lokalnymi. Selekcja i udzielanie zezwoleń dotyczących tych elementów powinno więc odbywać się na poziomie krajowym, z uwzględnieniem warunków ustalonych w prawie wspólnotowym. Powinno to być bez uszczerbku dla szczególnych wymogów nakładanych przez właściwe organy krajowe wobec wybranych wnioskodawców w celu dostarczenia informacji technicznych wskazujących, jak dane uzupełniające elementy naziemne poprawią dostępność proponowanych MSS na obszarach geograficznych, na których nie można zapewnić wymaganej jakości komunikacji ze stacją kosmiczną (stacjami kosmicznymi), chyba że wspomniane informacje techniczne zostały już dostarczone zgodnie z tytułem II.
- (19) Ograniczona ilość dostępnego widma radiowego oznacza, że liczba przedsiębiorstw, które mogą być wybrane i otrzymać zezwolenie, także musi być ograniczona. Jeżeli jednak proces selekcji doprowadzi do ustalenia, że nie występuje deficyt widma radiowego, powinni być wybrani wszyscy spełniający warunki wnioskodawcy. Ograniczona ilość dostępnego widma radiowego może oznaczać, że łączenie operatorów świadczących MSS lub przejście jednego z nich przez innego może znacznie ograniczyć konkurencję, a zatem powinny one podlegać kontroli zgodnie z prawem konkurencji.
- (20) Prawo do korzystania z określonych częstotliwości radiowych powinno być przyznane wybranym wnioskodawcom jak najszybciej po dokonaniu selekcji, zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2002/20/WE.
- (21) Decyzje o cofnięciu zezwolenia przyznanego w związku z MSS lub uzupełniającymi elementami naziemnymi z powodu niewypełnienia zobowiązań powinny być egzekwowane na poziomie krajowym.
- (22) O ile monitorowanie wykorzystania widma radiowego przez wybranych i mających zezwolenie operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej oraz konieczne działania mające na celu wyegzekwowanie prawa podejmowane są na poziomie krajowym, o tyle Komisja powinna zachować możliwość określania trybu skoordynowanej procedury monitorowania lub procedur mających na celu egzekwowanie prawa. Zawsze, gdy to niezbędne, Komisja powinna mieć prawo do podejmowania kwestii dotyczących egzekwowania, związanych z wypełnianiem przez operatorów wspólnych warunków zawartych w zezwoleniach, w szczególności wymogów dotyczących zasięgu.
- (23) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanых Komisji⁽¹⁾. Decyzje o wybraniu wnioskodawców powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną ze względu na znaczenie procedury wspólnotowej dla wszystkich dalszych krajowych procedur udzielania zezwoleń.
- (24) Komisja powinna w szczególności być uprawniona do określania warunków skoordynowanego stosowania zasad egzekwowania. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

(25) W związku z tym, że cel niniejszej decyzji, mianowicie ustanowienie wspólnych ram selekcji i udzielania zezwoleń dla operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej, nie może zostać osiągnięty w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, a może być, z uwagi na skalę i skutki działania, osiągnięty w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I

CEL, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Celem niniejszej decyzji jest ułatwianie rozwoju konkurencyjnego rynku wewnętrznego MSS w całej Wspólnocie i stopniowe zapewnienie zasięgu we wszystkich państwach członkowskich.

Niniejsza decyzja tworzy wspólnotową procedurę wspólnej selekcji operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej wykorzystujących pasmo częstotliwości 2 GHz zgodnie z decyzją 2007/98/WE, na które składa się widmo radiowe od 1 980 do 2 010 MHz do komunikacji Ziemia–kosmos i od 2 170 do 2 200 MHz do komunikacji kosmos–Ziemia. Określa ona również przepisy w zakresie skoordynowanego udzielania zezwoleń wybranym operatorom przez państwa członkowskie na używanie widma radiowego przydzielonego w ramach tego pasma do eksploatacji systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.

2. Operatorzy systemów satelitarnej komunikacji ruchomej wybierani są w procedurze wspólnotowej, zgodnie z tytułem II.

3. Wybrani operatorzy systemów satelitarnej komunikacji ruchomej otrzymują zezwolenia od państw członkowskich zgodnie z tytułem III.

4. Operatorzy uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej otrzymują zezwolenia od państw członkowskich zgodnie z tytułem III.

Artykuł 2

Definicje

1. Definicje określone w dyrektywie 2002/21/WE i dyrektywie 2002/20/WE stosuje się na potrzeby niniejszej decyzji.

2. Stosuje się także następujące definicje:

a) „systemy satelitarnej komunikacji ruchomej” oznaczają sieci komunikacji elektronicznej i związane z nimi urządzenia zdolne do świadczenia usług radiokomunikacyjnych między ruchomą stacją naziemną i jedną lub kilkoma stacjami kosmicznymi, lub między ruchomymi stacjami naziemnymi za pośrednictwem jednej lub kilku stacji kosmicznych, lub też między ruchomą stacją naziemną i jednym lub kilkoma uzupełniającymi elementami naziemnymi o stałej lokalizacji; w skład takich systemów powinna wchodzić co najmniej jedna stacja kosmiczna;

b) „uzupełniające elementy naziemne” systemów satelitarnej komunikacji ruchomej oznaczają umieszczone na powierzchni ziemi stacje o stałej lokalizacji służące poprawie dostępu do MSS na obszarach geograficznych w zasięgu wpływu satelity (satelitów) systemu, gdzie nie może zostać zapewniona łączność o wymaganej jakości z jedną lub więcej stacjami kosmicznymi.

TYTUŁ II

PROCEDURA SELEKCJI

Artykuł 3

Porównawcza procedura selekcji

1. Komisja organizuje porównawczą procedurę selekcji w celu selekcji operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej. Komisję wspiera Komitet ds. Łączności, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

2. Wnioskodawcy mają sprawiedliwą i niedyskryminacyjną możliwość uczestniczenia w porównawczej procedurze selekcji, a procedura ta jest przejrzysta.

Zaproszenie do składania wniosków jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Dostępu do dokumentów dotyczących porównawczej procedury selekcji, w tym do wniosków, udziela się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾.

4. Komisja może zasięgnąć porady i skorzystać z pomocy zewnętrznych ekspertów w celu dokonania analizy lub oceny wniosków. Zewnętrzni eksperci wybierani są na podstawie posiadanej przez nich wiedzy specjalistycznej i prezentowanego wysokiego poziomu niezależności i bezstronności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Artykuł 4

Dopuszczalność wniosków

1. Obowiązują następujące wymagania w zakresie dopuszczalności:

- a) wnioskodawcy mają siedzibę we Wspólnocie;
- b) wniosek określa wnioskowaną ilość widma radiowego, które nie może przekraczać 15 MHz dla komunikacji Ziemia–kosmos i 15 MHz dla komunikacji kosmos–Ziemia na jednego wnioskodawcę, oraz zawiera oświadczenia i dowody dotyczące wnioskowanego widma radiowego, wymaganych etapów oraz kryteriów selekcji;
- c) wniosek obejmuje następujące zobowiązania wnioskodawcy:
 - (i) proponowany system satelitarnych usług komunikacji ruchomej będzie obejmował obszar usług odpowiadający co najmniej 60 % łącznej powierzchni państw członkowskich od chwili rozpoczęcia świadczenia MSS;
 - (ii) MSS będą świadczone we wszystkich państwach członkowskich dla co najmniej 50 % mieszkańców i na co najmniej 60 % łącznej powierzchni poszczególnych państw członkowskich w terminie wskazanym przez wnioskodawcę, w każdym przypadku nie później niż siedem lat od daty publikacji decyzji Komisji przyjętej zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3.

2. Wnioski składane są do Komisji. Komisja może zażądać od wnioskodawców dostarczenia dodatkowych informacji dotyczących spełnienia wymogów dopuszczalności w wyznaczonym terminie wynoszącym od 5 do 20 dni roboczych. Jeżeli takie informacje nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, wniosek uznaje się za niedopuszczalny.

3. Komisja decyduje o dopuszczalności wniosków. Decyzja Komisji o niedopuszczalności wniosków zawiera uzasadnienie i podejmowana jest zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 10 ust. 2.

4. Komisja informuje następnie wnioskodawców, czy ich wnioski zostały uznane za dopuszczalne, i publikuje listę dopuszczonych wnioskodawców.

Artykuł 5

Pierwsza faza selekcji

1. W ciągu 40 dni roboczych od opublikowania listy dopuszczonych wnioskodawców Komisja ocenia, czy wnioskodawcy wykazali wymagany poziom technicznego i komercyjnego rozwoju swoich systemów satelitarnej łączności ruchomej. Taka ocena oparta jest na zadowalającym zakoń-

czeniu etapów od pierwszego do piątego, o których mowa w załączniku. W pierwszej fazie selekcji pod uwagę brana jest wiarygodność wnioskodawców i wykonalność proponowanych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.

2. Jeżeli łączny popyt na widmo radiowe zgłaszany przez uprawnionych wnioskodawców ocenionych pozytywnie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu nie przekracza ilości dostępnego widma radiowego, określonego w art. 1 ust. 1, Komisja postanawia w drodze decyzji zawierającej uzasadnienie zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 3, że wszyscy uprawnieni wnioskodawcy zostają wybrani, i wskazuje właściwe częstotliwości, których poszczególne wybrani wnioskodawcy mają prawo używać w poszczególnych państwach członkowskich zgodnie z tytułem III.

3. Komisja informuje następnie wnioskodawców, czy ich wnioski zostały rozpatrzone jako kwalifikujące się do drugiej fazy selekcji lub czy zostały wybrane zgodnie z ust. 2. Komisja publikuje listę kwalifikujących się lub wybranych wnioskodawców. W ciągu 30 dni roboczych od opublikowania takiej listy kwalifikujący się wnioskodawcy, którzy nie zamierzają brać udziału w dalszej części procedury selekcji, oraz wybrani wnioskodawcy, którzy nie zamierzają korzystać z częstotliwości radiowych, informują o tym Komisję na piśmie.

Artykuł 6

Druga faza selekcji

1. Jeżeli łączny popyt na widmo radiowe zgłoszony przez kwalifikujących się wnioskodawców wyłonionych w pierwszej fazie selekcji przekracza ilość dostępnego widma radiowego, określonego w trybie art. 1 ust. 1, Komisja wybiera kwalifikujących się wnioskodawców, oceniając, w jakiej mierze proponowane systemy satelitarnej łączności ruchomej kwalifikujących się wnioskodawców spełniają następujące ważne kryteria selekcji:

- a) wniesione korzyści dla konsumentów i konkurencji (20 % oceny), obejmujące następujące dwa podkryteria:
 - (i) liczba użytkowników końcowych i gama MSS, które będą świadczone najpóźniej z chwilą rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
 - (ii) data rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
- b) wydajność widma (20 % oceny), obejmująca następujące dwa podkryteria:

- (i) całkowita ilość wnioskowanego widma;
- (ii) łączne parametry strumienia danych;

c) ogólnoeuropejski zasięg geograficzny (40 % oceny), obejmujący następujące trzy podkryteria:

- (i) liczba państw członkowskich, w których co najmniej 50 % mieszkańców znajdzie się w zasięgu świadczonych usług najpóźniej z chwilą rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
 - (ii) stopień zasięgu geograficznego, w oparciu o obszar usług na łącznej powierzchni państw członkowskich, najpóźniej z chwilą rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
 - (iii) wskazany przez wnioskodawcę termin, w którym MSS będą dostępne we wszystkich państwach członkowskich dla co najmniej 50 % mieszkańców i na co najmniej 60 % łącznej powierzchni poszczególnych państw członkowskich;
- d) stopień realizacji celów polityki publicznej nieobjętych kryteriami, o których mowa w lit. a), b) i c) (20 % oceny) zgodnie z poniższymi trzema równo ważonymi podkryteriami:
- (i) świadczenie usług interesu publicznego przyczyniających się do ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ogółu obywateli lub ich określonych grup;
 - (ii) integralność i bezpieczeństwo usług;
 - (iii) zakres usług świadczonych konsumentom na obszarach wiejskich lub oddalonych.

2. Wszelkie przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 3. W drugiej fazie selekcji pod uwagę brana jest wiarygodność wnioskodawców i wykonalność proponowanych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.

3. W ciągu 80 dni roboczych od publikacji listy kwalifikujących się wnioskodawców wyłonionych w pierwszej fazie selekcji Komisja, w oparciu o sprawozdanie grupy ekspertów zewnętrznych, w odpowiednim przypadku, i zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 3, podejmuje decyzję o wyborze wnioskodawców. Decyzja wskazuje wybranych wnioskodawców sklasyfikowanych na podstawie stopnia spełnienia kryteriów wyboru, powodów, na jakich opiera się decyzja, jak również częstotliwości, do których używania w poszczególnych państwach członkowskich mają zostać uprawnieni poszczególni wybrani wnioskodawcy zgodnie z tytułem III.

4. Komisja publikuje decyzje przyjęte zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w terminie miesiąca od ich przyjęcia.

TYTUŁ III

UDZIELANIE ZEZWOLEŃ

Artykuł 7

Udzielanie zezwoleń wybranym wnioskodawcom

1. Państwa członkowskie zapewniają, że wybrani wnioskodawcy, zgodnie z ramami czasowymi i z obszarem usług, do których wybrani wnioskodawcy się zobowiązali, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) oraz z prawem krajowym i wspólnotowym, mają prawo do używania konkretnej częstotliwości radiowej wskazanej w decyzji Komisji, podjętej w trybie art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3, oraz prawo do eksploatacji systemu satelitarnej komunikacji ruchomej. Informują one odpowiednio wybranych wnioskodawców o tych prawach.

2. Prawa objęte ust. 1 niniejszego artykułu podlegają następującym wspólnym warunkom:

- a) wybrani wnioskodawcy używają przydzielonego widma radiowego do świadczenia MSS;
- b) wybrani wnioskodawcy realizują etapy od szóstego do dziewiątego określone w załączniku w ciągu 24 miesięcy od przyjęcia decyzji o selekcji wnioskodawców zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3;
- c) wybrani wnioskodawcy przestrzegają wszelkich zobowiązań podjętych we wnioskach lub podczas porównawczej procedury selekcji bez względu na to, czy łączne zapotrzebowanie na widmo radiowe przekracza dostępną ilość;
- d) wybrani wnioskodawcy składają właściwym organom wszystkich państw członkowskich roczne sprawozdania opisujące stan rozwoju proponowanego systemu satelitarnej komunikacji ruchomej;
- e) wszelkie niezbędne prawa do używania oraz zezwolenia przyznawane są na okres osiemnastu lat od daty decyzji o selekcji przyjętej zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3.

3. Państwa członkowskie mogą przyznawać prawa do korzystania z widma, o którym mowa w art. 1 ust. 1, na taki okres i w takim zakresie, w jakim pozostają one poza obszarem usług, do których wybrani wnioskodawcy zobowiązali się zgodnie z niniejszą decyzją, zgodnie z decyzją 2007/98/WE.

4. Państwa członkowskie mogą nałożyć obiektywnie uzasadnione, niedyskryminujące, proporcjonalne i przejrzyste obowiązki zapewniania komunikacji między służbami ratunkowymi a władzami w okresie poważnych klęsk, zgodnie z prawem wspólnotowym, w tym z dyrektywą 2002/20/WE.

Artykuł 8

Uzupełniające elementy naziemne

1. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z prawem wspólnotowym i krajowym, że ich właściwe władze przyznają wnioskodawcom, wybranym zgodnie z tytułem II i mającym zezwolenie na używanie widma na mocy art. 7, zezwolenia niezbędne do dostarczania uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na ich terytoriach.

2. Państwom członkowskim nie wolno wybrać operatorów uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej ani udzielić im zezwolenia przed zakończeniem procedury selekcji ustanowionej w tytule II w drodze decyzji Komisji przyjętej na mocy art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3. Nie wyklucza to używania pasma częstotliwości 2 GHz przez systemy inne niż systemy dostarczania MSS zgodnie z decyzją 2007/98/WE.

3. Ewentualne krajowe zezwolenia wydawane na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej w paśmie częstotliwości 2 GHz podlegają następującym wspólnym warunkom:

- a) operatorzy używają przydzielonego widma radiowego w celu dostarczania uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej;
- b) uzupełniające elementy naziemne stanowią integralną część systemu satelitarnej komunikacji ruchomej i są kontrolowane przez mechanizm zarządzania satelitarnymi zasobami i siecią; wykorzystują one ten sam kierunek nadawania i te same części pasm częstotliwości, jak związane z nimi elementy satelitarne, i nie zwiększają zapotrzebowania na widmo związanego z nimi systemu satelitarnej komunikacji ruchomej;
- c) niezależna eksploatacja uzupełniających systemów naziemnych w razie awarii elementu satelitarnego związanego z nim systemu satelitarnej komunikacji ruchomej nie może trwać dłużej niż 18 miesięcy;
- d) prawa do używania oraz zezwolenia przyznawane są na okres kończący się nie później niż termin wygaśnięcia zezwolenia na związany z nimi satelitarny system komunikacji ruchomej.

Artykuł 9

Monitorowanie i egzekwowanie

1. Wybrani operatorzy są odpowiedzialni za zgodność z wszelkimi warunkami dołączonymi do posiadanych zezwoleń

oraz za wnoszenie ewentualnych obowiązujących opłat i należności za zezwolenie lub używanie, wymaganych prawem obowiązującym w państwach członkowskich.

2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność zasad egzekwowania, w tym zasad dotyczących sankcji nakładanych w przypadku naruszenia wspólnych warunków, o których mowa w art. 7 ust. 2, z prawem wspólnotowym, w szczególności z art. 10 dyrektywy 2002/20/WE. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie przestrzegania wspólnych warunków i podejmują odpowiednie działania w przypadku ich nieprzestrzegania. Państwa członkowskie co roku informują Komisję o wynikach takiego monitoringu w przypadku nieprzestrzegania wspólnych warunków oraz w przypadku podjęcia środków egzekwujących.

Komisja, przy pomocy Komitetu ds. Łączności, o którym mowa w art. 10 ust. 1, może zbadać wszelkie konkretne rzekome naruszenia wspólnych warunków. Jeżeli państwo członkowskie informuje Komisję o konkretnym naruszeniu, Komisja bada rzekome naruszenie przy pomocy Komitetu ds. Łączności.

3. Środki określające właściwe sposoby skoordynowanego stosowania zasad dotyczących egzekwowania, o których mowa w ust. 2, w tym zasad skoordynowanego zawieszania lub cofania zezwoleń za naruszenie wspólnych warunków ustanowionych w art. 7 ust. 2, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 4.

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 10

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) i ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą jeden miesiąc.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. KUCLER DOLINAR

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ETAPY

1. Złożenie wniosku Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) o koordynację

Wnioskodawca dostarcza niezbity dowód, że organ administracji odpowiedzialny za dokumentację ITU systemu satelitarnej komunikacji ruchomej, który będzie wykorzystywany do świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich, dostarczył odpowiednie informacje zgodnie z przepisami ITU dotyczącymi łączności radiowej, załącznik 4.

2. Produkcja satelitów

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód istnienia wiążącej umowy w sprawie produkcji satelitów wymaganych do świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich. Dokument ten określa etapy budowy prowadzące do zakończenia produkcji satelitów wymaganych do świadczenia komercyjnych MSS. Dokument ten podpisuje wnioskodawca i firma produkująca satelity.

3. Umowa o wystrzeliwaniu satelitów

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód istnienia wiążącej umowy w sprawie wystrzelenia minimalnej liczby satelitów wymaganej do nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich. Dokument ten określa daty wystrzelenia satelitów i rozpoczęcia świadczenia odpowiednich usług, a także warunki umowne dotyczące odszkodowania. Dokument ten podpisuje operator systemu satelitarnej komunikacji ruchomej i firma dokonująca wystrzelenia satelity.

4. Adaptery międzysieciowe GES

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód istnienia wiążącej umowy w sprawie budowy i umieszczenia adapterów międzysieciowych GES, które będą wykorzystywane do świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich.

5. Zakończenie krytycznego przeglądu projektu

Krytyczny przegląd projektu to etap powstawania statku kosmicznego, na którym kończy się faza projektowania i opracowania, a zaczyna się faza produkcji.

Nie później niż 80 dni roboczych po złożeniu wniosku wnioskodawca przedstawia niezbity dowód zakończenia krytycznego przeglądu projektu zgodnie z etapami budowy wyszczególnionymi w umowie dotyczącej prawie produkcji satelitów. Firma produkująca satelity podpisuje stosowny dokument, który określa termin zakończenia krytycznego przeglądu projektu.

6. Parowanie satelitów

Parowanie to etap powstawania statku kosmicznego, na którym dokonuje się integracji modułu komunikacyjnego (CM) z modułem usługowym (SM).

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód, że przegląd gotowości do testów dotyczący parowania CM/SM odbył się zgodnie z etapami budowy określonymi w umowie dotyczącej produkcji satelitów. Firma produkująca satelity podpisuje stosowny dokument, który określa termin zakończenia parowania satelitów.

7. Wystrzeliwanie satelitów

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód udanego wystrzelenia i umieszczenia na orbicie satelitów w liczbie wymaganej do nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich.

8. Koordynacja częstotliwości

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód udanej koordynacji częstotliwości systemu zgodnie z odpowiednimi przepisami ITU dotyczącymi łączności radiowej. W przypadku systemu wykazującego zgodność z etapami od 1 do 7 włącznie nie ma obowiązku wykazania na tym etapie realizacji skutecznej koordynacji częstotliwości z satelitarnymi systemami komunikacji ruchomej, które nie spełniają w sposób odpowiedni i racjonalny warunków etapów od 1 do 7 włącznie.

9. Świadczenie MSS na terytoriach państw członkowskich

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód, że istotnie nieprzerwanie świadczy komercyjne MSS na terytorium państw członkowskich, wykorzystując taką liczbę satelitów, jaką określił na etapie 3, w celu objęcia obszaru geograficznego, do którego objęcia najpóźniej z chwilą rozpoczęcia świadczenia MSS wnioskodawca zobowiązał się we wniosku.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 maja 2008 r.

dotycząca tymczasowego zakazu stosowania i sprzedaży w Austrii zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L. linii MON810) zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1718)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/495/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającą dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1 akapit pierwszy,

po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Komisji 98/294/WE z dnia 22 kwietnia 1998 r. dotyczącą wprowadzenia do obrotu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy (*Zea mays* L. linii MON810) zgodnie z dyrektywą Rady 90/220/EWG⁽²⁾ postanowiono, że udziela się zgody na wprowadzenie do obrotu tego produktu.

(2) W dniu 3 sierpnia 1998 r. władze francuskie wyraziły taką zgodę. Zgoda obejmuje wszystkie zastosowania

produktu, czyli przywóz, przetworzenie na żywność i paszę oraz uprawę.

(3) Zgodnie z art. 35 ust. 1 dyrektywy 2001/18/WE, która zastąpiła dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽³⁾, procedury w odniesieniu do zgłoszeń dotyczących wprowadzenia do obrotu organizmów zmodyfikowanych genetycznie, które nie zostały zakończone do dnia 17 października 2002 r. podlegają przepisom dyrektywy 2001/18/WE.

(4) W dniu 2 czerwca 1999 r. Austria poinformowała Komisję o swojej decyzji dotyczącej tymczasowego zakazu stosowania i sprzedaży *Zea mays* L. linii MON810 dla wszystkich zastosowań i zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 90/220/EWG uzasadniła swoją decyzję.

(5) Produkty pozyskane z *Zea mays* L. linii MON810 (żywność i składniki żywności otrzymywane z mączki kukurydzianej, glutenu kukurydzianego, semoliny kukurydzianej, skrobi kukurydzianej, glukozy kukurydzianej i oleju kukurydzianego otrzymanych z *Zea mays* L. linii MNO810) są zatwierdzone na mocy rozporządzeń (WE) nr 258/97⁽⁴⁾ i (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾. Zastosowania te nie podlegają klauzuli ochronnej zgłoszonej przez Austrię.

⁽¹⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/27/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 45).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.1990, str. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 298/2008 (Dz.U. L 97 z 9.4.2008, str. 64).

- (6) W dniu 24 września 1999 r. Komitet Naukowy ds. Roślin stwierdził, iż przedłożone przez Austrię informacje nie zawierały nowych istotnych dowodów naukowych, które nie zostały wzięte pod uwagę podczas pierwotnej oceny dokumentacji i w związku z tym nie stanowią podstawy do przeprowadzenia przeglądu pierwotnej opinii Komitetu w sprawie tego produktu.
- (7) W dniu 9 stycznia 2004 r. oraz w dniach 9 i 17 lutego 2004 r. Austria przedłożyła Komisji dodatkowe informacje na poparcie krajowych środków dotyczących kukurydzy linii MON810.
- (8) Zgodnie z art. 28 ust. 1 dyrektywy 2001/18/WE Komisja zasięgnęła opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), powołanego na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, zgodnie z którym zastąpił on właściwe komitety naukowe.
- (9) W dniu 8 lipca 2004 r. ⁽²⁾. EFSA uznał, iż informacje przedłożone przez Austrię nie zawierały nowych dowodów naukowych, wystarczających do nieważnienia oceny ryzyka dla środowiska naturalnego kukurydzy linii MON810, uzasadniających zakaz stosowania i sprzedaży tego produktu w Austrii.
- (10) Jako że w tych okolicznościach nie było powodu, by twierdzić, że produkt ten stanowi ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, w dniu 29 listopada 2004 r. Komisja przedłożyła projekt decyzji wymagający od Austrii uchylenia swojej tymczasowej klauzuli ochronnej, do rozpatrzenia przez komitet ustanowiony na mocy art. 30 dyrektywy 2001/18/WE, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2 wymienionej dyrektywy.
- (11) Jednakże Komitet ten nie wydał opinii i zgodnie z art. 5 ust. 4 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾, Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący środków, które należy podjąć.
- (12) W dniu 24 czerwca 2005 r. zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE Rada stanowiąc większością kwalifikowaną odrzuciła ten wniosek.
- (13) W swoim oświadczeniu Rada stwierdziła, że „nadal pozostaje margines niepewności dotyczącej krajowych środków ochronnych na rynku genetycznie zmodyfikowanych odmian kukurydzy [...] MON810” i wezwała Komisję do „gromadzenia dalszych danych dotyczących wyżej wymienionego organizmu zmodyfikowanego genetycznie i dokonania dalszej oceny, czy środki podjęte przez [Austrię] mające na celu zawieszenie wprowadzania [go] do obrotu, stosowane jako tymczasowy środek ostrożności, są uzasadnione i czy zezwolenie na wprowadzenie do obrotu takiego organizmu nadal spełnia wymogi bezpieczeństwa zawarte w dyrektywie 2001/18/WE”.
- (14) W listopadzie 2005 r. Komisja ponownie zasięgnęła opinii EFSA aby określił, czy istnieją jakiegokolwiek podstawy naukowe, aby sądzić, że dalsze wprowadzanie do obrotu kukurydzy MON810, na warunkach, na których udzielono zgody, mogłoby wpłynąć negatywnie na zdrowie ludzi lub na środowisko. Zwrócono się do EFSA, by uwzględnił w szczególności wszelkie informacje naukowe, które wynikły po wydaniu poprzedniej opinii naukowej określającej bezpieczeństwo tego organizmu zmodyfikowanego genetycznie.
- (15) W swojej opinii z dnia 29 marca 2006 r. ⁽⁴⁾. EFSA stwierdził, iż nie ma żadnego powodu by sądzić, że dalsze wprowadzanie do obrotu kukurydzy MON810 na warunkach, na których udzielono zgody, może mieć negatywny wpływ na zdrowie ludzi i zwierząt lub na środowisko.
- (16) Zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE Komisja przedłożyła Radzie wniosek wymagający od Austrii uchylenia swojej klauzuli ochronnej.
- (17) Zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE w dniu 18 grudnia 2006 r. Rada ds. Środowiska stanowiąc większością kwalifikowaną wyraziła sprzeciw wobec wniosku.
- (18) W swojej decyzji Rada odniosła się do oceny zagrożenia dla środowiska zgodnie z przepisami dyrektywy 2001/18/WE i stwierdziła, że „w ocenie zagrożenia dla środowiska należy w bardziej systematyczny sposób uwzględnić różne struktury rolnicze i regionalne właściwości ekologiczne w Unii Europejskiej”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 202/2008 (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, str. 17).

⁽²⁾ Opinia panelu naukowego ds. organizmów zmodyfikowanych genetycznie na wniosek Komisji związany z powołaniem się Austrii na art. 23 dyrektywy 2001/18/WE, dziennik EFSA (2004) 78, str. 1–13.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽⁴⁾ Opinia panelu naukowego ds. organizmów zmodyfikowanych genetycznie na wniosek Komisji dotyczący upraw zmodyfikowanych genetycznie (kukurydza Bt176, kukurydza MON810, rzepak Topas 19/2 i rzepak Ms1xRf1) podlegających klauzulom ochronnym zgodnie z art. 16 dyrektywy 90/220/EWG, dziennik EFSA (2006) 338, str. 1–15.

- (19) Zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE Komisja przedłożyła zmieniony wniosek uwzględniający decyzję Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą wyłącznie aspektów środowiskowych klauzuli ochronnej, mianowicie upraw.
- (20) Austria rozpoczęła zbieranie wszelkich istotnych dowodów naukowych, które jej zdaniem uzasadniają tymczasowe utrzymanie klauzuli ochronnej, w szczególności w odniesieniu do „różnych struktur rolniczych i regionalnych właściwości ekologicznych”, o których mowa w motywie 3 wyżej wymienionej decyzji Rady. Zgodnie z art. 23 dyrektywy 2001/18/WE Austria jest proszona o dostarczenie Komisji wszystkich zebranych przez nią dowodów naukowych, jak również nowych ocen zagrożenia po ich dokonaniu, oraz o poinformowanie o tym wszystkich państw członkowskich.
- (21) Na podstawie wniosku Austrii i jej oceny naukowej Komisja podejmie działania zgodnie z art. 23 dyrektywy 2001/18/WE dotyczące tych aspektów środka stosowanego przez Austrię.
- (22) Aspekty dotyczące bezpieczeństwa żywności i paszy wyprodukowanej z *Zea mays* L. linii MON810 objętej zgodą udzieloną na mocy dyrektywy 90/220/EWG (łącznie z przywozem i przetwarzaniem) są identyczne w całej Europie i zostały poddane ocenie przez EFSA, który stwierdził, że jest mało prawdopodobne, aby produkt ten miał negatywny wpływ na zdrowie ludzi i zwierząt.
- (23) Wniosek Komisji uwzględnia wyłącznie aspekty zakazu austriackiego dotyczące żywności i paszy, czyli zakaz przywozu i przetwarzania nieprzetworzonych ziaren jako materiałów źródłowych do dalszego przetwarzania lub do bezpośredniego wykorzystania w żywności lub paszy.
- (24) W tych okolicznościach Austria powinna uchylić środki ochronne przynajmniej w odniesieniu do przywozu i przetwarzania *Zea mays* L. linii MON810 na żywność i paszę.
- (25) Środki przewidziane w niniejszej decyzji nie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 30 dyrektywy 2001/18/WE i w związku z tym Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Ponieważ w momencie upływu okresu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE, Rada nie przyjęła proponowanych środków, ani nie wyraziła sprzeciwu wobec nich, zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, środki powinny zostać przyjęte przez Komisję.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki podjęte przez Austrię w celu wprowadzenia zakazu przywozu i przetwarzania na żywność i paszę genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy *Zea mays* L. linii MON810, zatwierdzonej do wprowadzenia do obrotu decyzją 98/294/WE, nie są uzasadnione na mocy art. 23 dyrektywy 2001/18/WE.

Artykuł 2

Austria podejmuje niezbędne kroki w celu zniesienia zakazu przywozu i przetwarzania na żywność i paszę genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy *Zea mays* L. linii MON810 najpóźniej 20 dni po otrzymaniu powiadomienia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI
z dnia 1 lipca 2008 r.
w sprawie mianowania członków Komitetu ds. Sierocych Produktów Leczniczych
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2008/496/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Europejskiej Agencji Leków z dnia 19 grudnia 2007 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W drodze decyzji 2006/286/WE z dnia 12 kwietnia 2006 r.⁽²⁾ na wniosek Europejskiej Agencji Leków Komisja mianowała trzech członków Komitetu ds. Sierocych Produktów Leczniczych, zwanego dalej „Komitetem”, na trzyletnią kadencję rozpoczynającą się w dniu 16 kwietnia 2006 r.
- (2) Członkostwo dwóch z tych członków zakończyło się odpowiednio w grudniu 2006 r. (prof. Gianmartino Benzi) i w sierpniu 2007 r. (dr Julia Dunne). Niezbędne jest zatem mianowanie dwóch nowych członków Komitetu.

(3) Europejska Agencja Leków zaleciła mianowanie dwóch osób.

(4) Mianuje się członków Komitetu na okres trzech lat rozpoczynający się w dniu 2 lipca 2008 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Na wniosek Europejskiej Agencji Leków niniejszym mianuje się niżej wymienione osoby członkami Komitetu na trzyletnią kadencję, począwszy od dnia 2 lipca 2008 r.:

dr János BORVENDÉG

Bruno SEPODES

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 22.1.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 13.4.2006, s. 54.